

**Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović**

**KRIŽNI PUT
„KRIST, NADA NAŠA“**

Knjižnica

U PRAVI TRENUTAK
619

Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović
KRIŽNI PUT
„KRIST, NADA NAŠA“

Za izdavača: dr. sc. Ivan Zirdum

Uredili: Domagoj Jakumetović, Krešimir Jakumetović

Predgovor: dr. sc. Josip Bošnjaković

Lektura, korektura i redaktura: Nevenka Špoljarić, prof.

Ilustracije postaja križnoga puta (RKT Župa BDM Vidoši):
Đuro Seder, hrvatski slikar, pjesnik i akademik

Grafička priprema i tisak: OG Grafika d.o.o., Jastrebarsko

Izdavač:
Karitativni fond UPT
»NE ŽIVI ČOVJEK SAMO O KRUHU«
ĐAKOVO

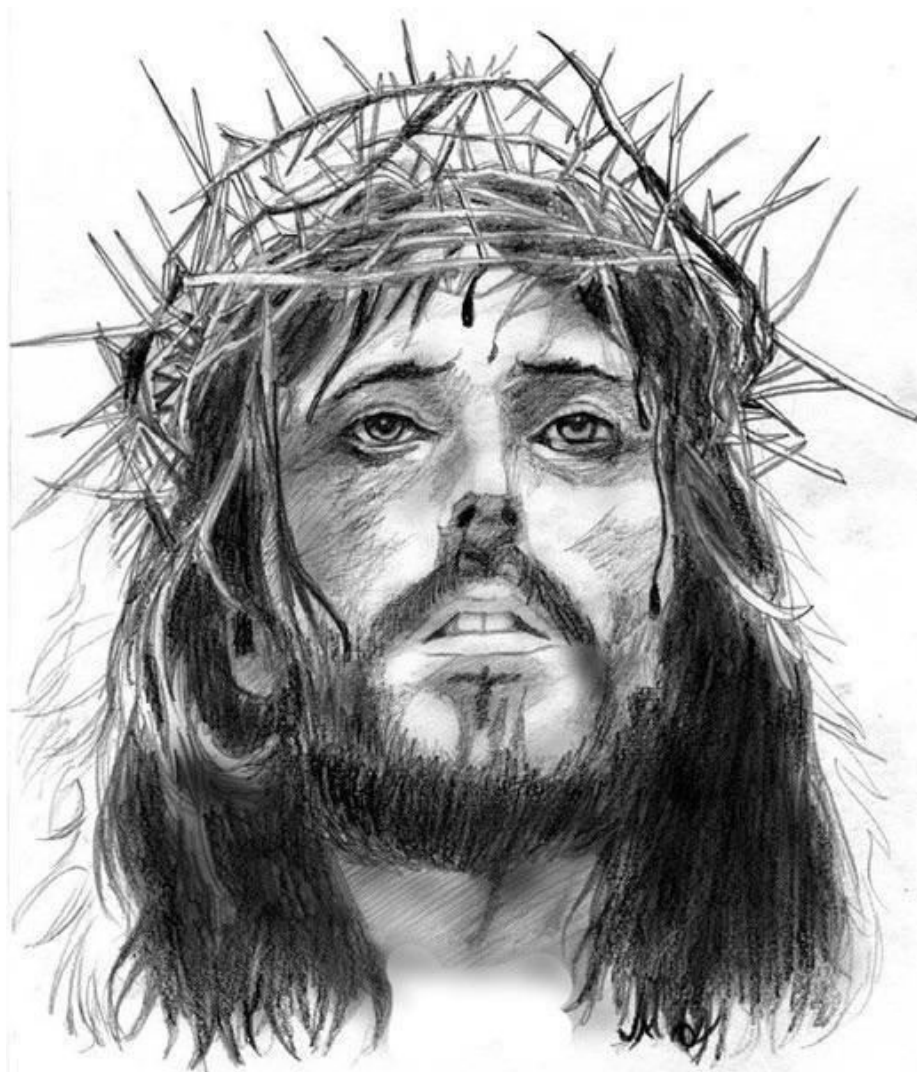
Naklada: 100 primjeraka

ISBN: 978 953 208 433 7
CIP zapis dostupan je u računalnome katalogu
Gradske i sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem 140825010

**Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović**

**KRIŽNI PUT
„KRIST, NADA NAŠA“**

„U PRAVI TRENUTAK“
Đakovo, ožujak 2018.

PREDGOVOR

Čovjek koji se nada, čuvar je radosti.

Neka jeka ovoga Križnoga puta vrati nadu obeshrabrenom putniku!

Pozivom *Dragi molitelju*, autori Križnoga puta, braća Domagoj i Krešimir započinju križni put pod naslovom *Krist, nada naša*, istim imenom pod kojim se dogodio i Susret hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru 2017. godine. Riječima *Dragi molitelju* ističu i nakanu ovog djela, a to je molitva Križnoga puta, *Put* koji je po mnogo čemu specifičan, kako ističu autori. Sve postaje ovog križnog puta *Krist, nada naša*, imaju sadržajno originalan pristup preko uobičajenog rasporeda prvo izloženog razmišljanja iza kojega slijedi molitva, a sve popraćeno slikom. Specifičnost ovoga Križnoga puta jest što je u njega utkana nada, od prve do četrnaeste postaje. Pokušat ću dati prikaz nade kroz ovaj Križni put.

Prva postaja. Bog je nazvan njegovom osobinom kojom se objavljuje svom narodu još u Starom zavjetu, a to je Bog milosrdni i Bog koji je ljubav. U toj perspektivi valja nam promatrati i moliti cijeli Križni put braće Jakumetović, to jest pogleda usmjerenog na ove Božje osobine, osobine koje čuvaju baštinu nade. Autori križnoga puta polaze u prvoj postaji od antropološke činjenice čovjeka koji je zbog raznih razloga bez nade.

U *drugo* postaji križ dobiva značajno mjesto, križ po kojemu smo spašeni i otkupljeni, znak po kojemu se kršćani prepoznaju. Molitelja ohrabruje nada zbog Isusa Krista koji je i na našem putu prisutan.

Iduća postaja, treća, otkriva nam Boga koji je uzeo tijelo, *meso*, ono što je slabo, da je postao čovjekom te time utješio svoj narod. U ovoj postaji osvijetljeno nam je kako je moguće nadati se, dok smo zagledani u Boga.

Upravo *četvrta postaja*, kao i svim križnim putevima, isprepletena je Majkom Isusovom i našom Majkom. Pogled majke je pogled nade i vjernik zagledan u Majku nade crpi snagu za svoj put.

Dok je brat čovjek pokraj mene mogu se nadati jer nisam sam, na *petoj postaji*. Šimun, dok nosi križ obogaćen je spoznajom supatnje,

suosjećanja. Živjeti vjeru znači hodati s bratom čovjekom i time vraćati nadu u život, u ljude, u Boga. Značajno je kako se u molitvi ove postaje po prvi puta spominje Duh Sveti. On je Tješitelj i Branitelj te time izvor nade naše.

Žena je u mnogočemu nada mnogim ljudima. Dok je žene, možemo se nadati životu. Primijetiti patnju drugih i aktivirati se u pomoći drugima proces je vraćanja nade, na što upućuju braća Jakumetović u *šestoj postaji*.

Sumnja i nada, u *sedmoj postaji*, dvije oprečnosti prisutne na svim životnim putevima vjernika. Pogledom u Isusa vjernik raste na putu vjere ohrabren Isusovim ponovnim i ponovnim ustajanjem. Braća Jakumetović ne zaboravljaju zemljanog čovjeka koji iznova dotiče dno bića i tlo zemlje.

Osma postaja. Jeruzalem. Grad sukoba i grad nade. U Jeruzalemu žene. Žene uplakanih očiju. No, braća Domagoj i Krešimir, na tragu Objave i tradicije Crkve ponavljaju Isusovu božansku bit nadilaženja vlastitog bola i patnje. Dok je takvog Isusovog pogleda i riječi, čovjek ne može ne nadati se, u *Jeruzalemu* vlastitog bića.

Noge i ruke Isusove. Razlog nade za mnoge. *Deveta postaja*. Za Mariju u Betaniji i za Tomu u Jeruzalemu, ali i za sve koji padaju po treći, peti, stoti, tisućiti put jer nema takvog pada, nakon kojeg Bog ne nastavlja voljeti.

Ne znate li hram ste Duha Svetoga, reći će apostol Pavao. Razgolićeno Tijelo nije usamljeno, dok je Duh u njemu. Ponovno se vraća govor o Duhu Svetomu u trenutku kada se osoba nema gdje skriti. Izvana osramoćeni, ali iznutra utješeni i obdareni nadom, mnogi vjernici svjedoče snagu božanske nenametljive prisutnosti. Sve to u *desetoj postaji*.

Duhovan čovjek ne može se prikovati čavlima niti zavezati ljudskim snagama. Autori ističu svu Isusovu bol u trenutku razapinjanja prisjećajući se kako mnogi prolaze kroz slične poteškoće moleći da Krist bude svjetlo i nada u trenucima tame. Ljubav je ona koja vraća nadu, ljubav koja se prelijeva iz postaje u postaju pa tako i u *jedanaestoj postaji*.

Oprostiti i doživjeti oprostjenje duboko je iskustvo vraćanja nade i povjerenja. To je poslanje svih apostola istaknuto u ovoj *dvanaestoj postaji*. I kada umire, Isus oprašta. Činom Isusovog opraštanja autori

Križnoga puta dotiču bitnu temu vezano uz nadu, a ona je u tome da se čovjeku pruža nada bez obzira na zle čine koje je počinio, onoga trenutka kada mu je oprošteno i kada žali zbog svojih čina.

Mrtvo tijelo u krilu Majke, u *trinaestoj postaji*. Moći sahraniti vlastite bližnje utješna je gesta. Braća Domagoj i Krešimir svjesni su važnosti ove geste i u perspektivi njihova porijekla kao i grada Vukovara, ali i svih koji žele ukopati svoje pokojne. Majka Marija je u tome zagovornica.

Tišina, sumnja, smrt, riječ i Riječ, život i Život, kraj i početak, Ljubav, Milosrđe, Uskrsnuće, nada i radost. Čovjek koji se nada čuvar je radosti. Upravo radošću zaključuje se križni put, put braće Jakumetović. Usprkos svemu moguće je nadati se, radovati se. Moguće je jer čovjek nije sam. Štoviše on jest s Bogom. *Četrnaesta postaja*.

Tema nade se isprepliće u postajama i vraća nadu čitatelju, molitelju. Slabost čovjeka i božanska, milosrdna jakost Božja u pleteru misli pomažu osvijestiti molitelju razapetost čovjeka između neba i zemlje.

Dum spiro, spero (Dok dišem, nadam se) reći će latinska poslovice. *Dum spiro cum Dio, spero*. Razlog nade kršćanina jest Bog koji nam se objavio u Isusu Kristu. Stoga molitelj ovog križnog puta, dok dišući, uzdišući, ostajući bez daha na kratko, promatrajući Krista na putu, ipak se nada jer je njegov duh obogaćen Duhom Svetim, snagom kojom je Isus pobijedio smrt.

Želim čitatelju i molitelju da jeka ovoga križnoga puta *Krist, nada naša* vrati nadu obeshrabrenom putniku.

dr. sc. Josip Bošnjaković

UVODNIK

Dragi molitelju!

Križni put u ovoj knjizi naslovljenoj *Krist, nada naša* napisan je sa željom da nikada ne izgubiš nadu, vjeru i ljubav kada se susretniš s trpljenjem, patnjom, mukom, bolima, brigama i teškoćama na svome životnome putu. Kroz razmatranja svake postaje Isusovoga križnoga puta i ti ćeš biti bliže Isusu koji je svoju muku podnio za tebe i ponio svoj križ na Kalvariju radi tvojega spasenja. Bit ćeš uz Isusa u trenutcima njegove najveće patnje i na taj način i sam ćeš biti dionik/dionica boli i trpljenja tj. beskrajne Božje ljubavi i milosrđa prema tebi, kako bi spoznao/spoznala da i patnja i muka imaju smisao, ako ih suobličiš s Isusom Kristom i njegovim križem. Shvatit ćeš da sve kroz što prolaziš u životu ima smisla i da uvijek trebaš biti strpljiv u nošenju svoga križa, a pogotovo kada budeš padao pod njegovim teretom kako bi smogao skupiti snagu i ponovno se podići na svoje noge i nastaviti hrabro dalje koračati životnom stazom, zagledan u Krista i njegov križ. Isus će uvijek biti uz tebe i davati ti potrebnu snagu kako bi mogao izdržati na vlastitom životnom putu. On će biti ta nada koja će te voditi prema uskrsnuću.

Uz svaku postaju križnoga puta nalaze se ilustracijske slike odabrane u cilju približavanja Isusove patnje i njegove milosrdne ljubavi motritelju i molitelju. Stoga posebno promotri detalje nacrtane na slici, svaku osobu i sve ono što se na slici događa kako bi putem vizualnoga doživljaja, kroz slikovnost i likovnost, mogao cijelim svojim srcem uroniti u Isusov križni put, osjetiti njegovu muku, smrt i uskrsnuće te nadu koju ti je donio, a to je vječni život!

Budi i ti, čitanjem ove knjige, zajedno s Isusom i prati ga na njegovom Križnom putu, putu nade, spasenja i ljubavi.

Bog te blagoslovio!

*Domagoj Jakumetović
Krešimir Jakumetović*

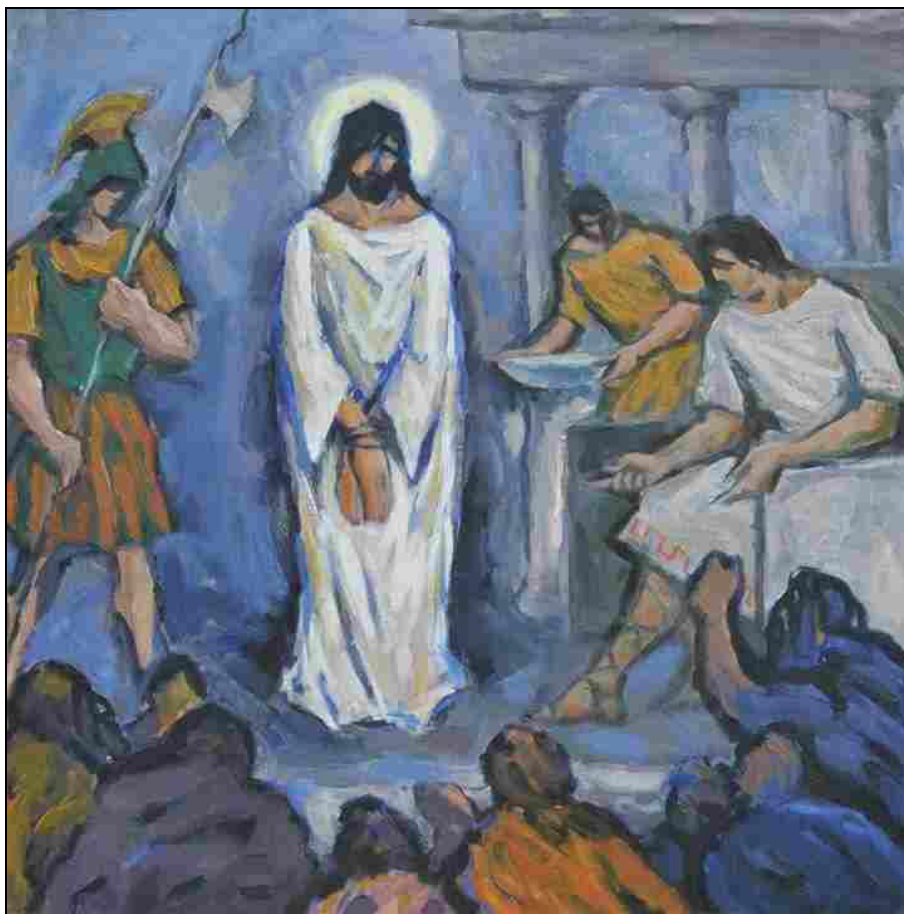
UVODNA MOLITVA

Gospodine, često se puta u životu spremamo na nekakav put, bilo službeno ili privatno putovanje. Odlazimo na puteve u povodu godišnjih odmora, na izlet, u prigodi vjenčanja dragih nam osoba, na hodočašće ili hrlimo u susret osobama, rodbini i prijateljima koje već dugo nismo vidjeli. Odlazimo ljetovati, zimovati, planinariti i na mnoge raznorazne puteve koje sami odabiremo. I ovoga puta krećemo na put, ali za razliku od prethodno nabrojanih puteva ovaj je put ipak malo drukčiji. Ovo je put križa. Put umiranja. Put našega spasenja. Ovo je put koji vodi u Život vječni. Put ljubavi, put milosrđa i put nade! Gospodine, ovo je putovanje u kojemu želimo koračati za tobom i tvojim križem. Želimo te slijediti, noseći svoje životne križeve upravo onako kako si nam i sam rekao *'Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.'* (Mt 16,24) I, evo nas, tu smo! Okupljeni u tvome malom stadu krećemo za tvojim stopama. Znamo da je težak put pred nama i da neće biti lako. Teško je susresti se i nositi se s nepravdom, osudom i izdajom. Teško je biti nevin, a biti osuđen na smrt. Teško je biti bičevan, izrugivan, mučen i raspet na križ. Teško je podnositi neopisive bolove, ponižavanja, vrijeđanja. Teško je imati i zadržati vjeru i nadu u tim trenucima. Teško je odreći se samoga sebe, odreći se svojih grijeha i slabosti. Teško je svakodnevno nositi svoj križ i ići za tobom. To je protiv svake logike. Zar je toliko teško izgubiti život svoj poradi tebe koji si sama ljubav i milosrđe, poradi spasenja koje nam daješ i kojega očekujemo? Zar je, doista, toliko teško izgubiti sebe poradi Kraljevstva nebeskog koje nas čeka, kraljevstva koje si nam obećao?

Gospodine, na ovom križnom putu, mi želimo čuti tvoj spasiteljski poziv. Želimo uzeti jaram tvoj na sebe, želimo učiti od tebe koji si krotka i ponizna srca jer uistinu, jaram je tvoj sladak i breme tvoje lako. Molimo te, podaj nam potrebne snage i izdržljivosti i nauči nas da iz ovoga križnoga puta izađemo i budemo bolji nego smo bili do sada! I da puni vjere, nade i ljubavi nastavimo hrabro kročiti stazom koja se zove život, hodeći za tobom, našom nadom! Kriste, nado naša, povedi nas!

PRVA POSTAJA

Isusa osuđuju na smrt

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, kakve li teške i strašne osude! O, kolike li nepravde! Razjarena i bezumna svjetina osudiše te na smrt, a još jučer te je dočekala i slavila kao svojega kralja. Osudiše tebe koji si sama Ljubav i Milosrđe, koji si bio bez ijedne krivice. O, kolike li zastranjenosti i zablude! O, kolike li izgubljenosti i nevjere ljudske!

U ovoj prvoj postaji križnoga puta prisjećamo se svih onih koji su nepravedno osuđeni. Svih koji su izgubili svaku nadu, koji trpe zbog ljudske mržnje, izopačenosti, zlobe i neistine. Koje proganjaju, muče i ubijaju samo zato što se nazivaju tvojim učenicima. Zar je to moguće? Je li moguće osuditi nedužnoga? Zar je moguće progoniti, mučiti i ubijati nevine? Je li moguće zlo činiti i imati mirnu savjest? Zar je, uistinu, moguće tako živjeti, Gospodine?

Pomolimo se:

Isuse, ti znaš koliko sam slab i grješan. Koliko sam te puta i ja osudio svojim grijesima: svojim zlim navikama, opačinama, psovkama, lažima, spletkarenjima, svađama; svojom nepromišljenošću, zavišću, ohološću, bludnošću, klevetom; svojim bezumljem, neopraštanjem, ogovaranjem, pijančevanjem, svojom okorjelošću srca; svojim razuzdanim i razvratnim životom. Ti znaš, koliko sam nebrojeno puta i sam pao u beznađe; koliko sam samo puta sudio drugima i osuđivao ih. Molim te, oprosti mi! Daruj mi novo srce! Srce ispunjeno vjerom, nadom i milosrđem. Srce puno razumijevanja. Srce koje će biti sposobno praštati i ljubiti, a ne osuđivati. Srce koje će biti poput tvojega blago i ponizno. Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DRUGA POSTAJA

Isus prima na se križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, dvije ogromne i teške drvene grede spojene u oblik križa stavljaju na tvoja izbičevana i izranjena ramena. A ti i dalje ostaješ miran. Bez ijedne riječi, bez ijednog prigovora. Strpljivo podnosiš sve uvrede i poruge koje ti razulareno mnoštvo dobacuje i objeručke prihvaćaš i grliš to sveto drvo križa na kojem ćeš biti raspet i visjeti. O, kolikog li pouzdanja u volju Očevu! O, kolike li vjere i nade ulijevaš u nas da i mi poput tebe budemo spremni s ljubavlju primiti i prihvatiti svoje svakodnevne životne križeve. Svoje patnje, bolesti, nanesene nam nepravde. Svoje poslove, radne obveze i zadatke. Svoje staleške dužnosti. Svoje slabosti i nedostatke. Nauči nas kako se nositi i boriti s njima. Kako biti ustrajan u njihovu nošenju. Kriste, nado naša, uzdamo se u tebe! Molimo te, pomoz nam!

Pomolimo se:

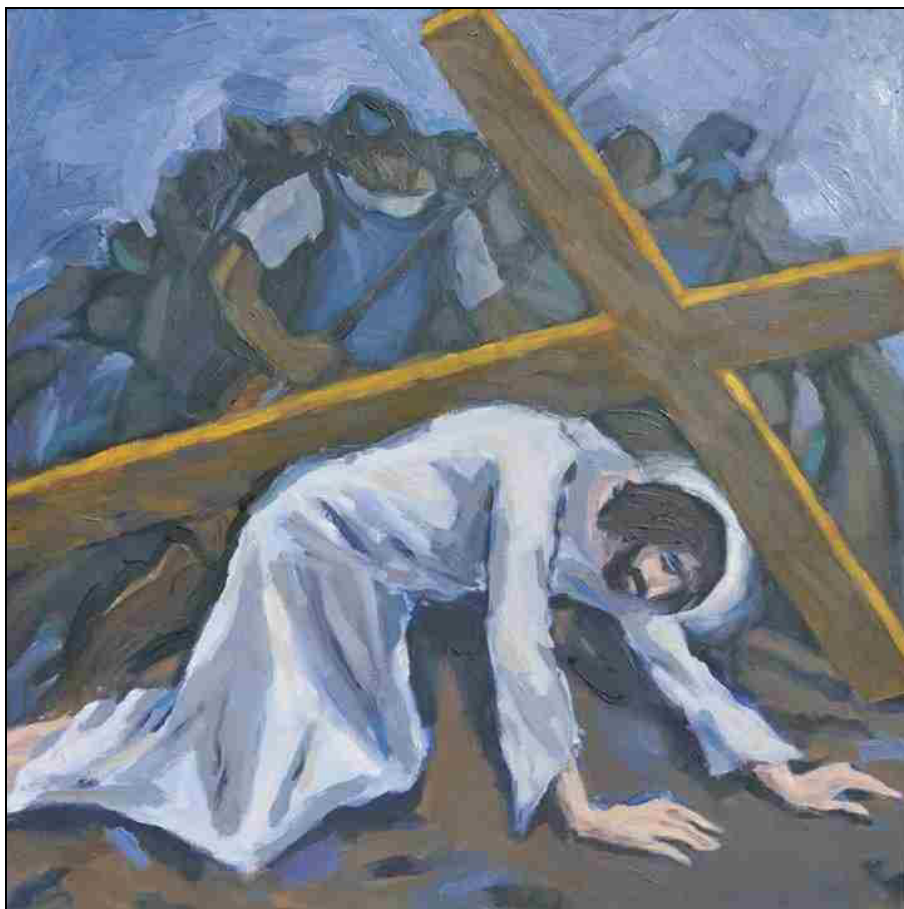
Isuse, toliko sam te puta iznevjerio. Toliko sam puta htio odbaciti svoj križ misleći da je on najveći i najteži i kako postoji lakši kojeg ću moći nositi s više vjere, pouzdanja i ljubavi. Ali, uvijek kada pomislim na to, shvatim da sam u krivu. Moj križ je samo moj i njega moram prihvatiti, njega zavoljeti, s njime živjeti, s njime se boriti, s njim hrabro koračati i ići naprijed. Koliko sam samo puta i na svoje bližnje stavljao vlastite križeve svojim prigovaranjem, vrijeđanjem, nestrpljenjem, lakomstvom i svojom lijenošću, srditošću, okrutnošću, uznositošću, proždrljivošću, prijevarom, ljubomorom, sebičnošću, ohološću i nepravednošću. Žao mi je zbog toga. Molim te, oprosti mi i podaj mi takvu snagu, vjeru te strpljivu i ustrajnu ljubav da, zagledan u tebe, uzdignute glave, nosim svoj križ! Jer križ je jedini naš spas i jedina naša nada dolazi po križu. Po križu tvojem, Gospodine. Hvala ti, Isuse!

Oče naš ..., Zdravo Marijo ..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TREĆA POSTAJA

Isus pada prvi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isus pada. Teško je to gledati. Ali u tome nam daje primjer da nije sramota pasti. Nije sramota biti nemoćan, slab i bolestan. Nije sramota biti ismijavan, izrugivan i ponižen. Ta i sam Bog je sve to bio. Isus se nije bojao pasti i pokleknuti, iako je bio tek na početku križnoga puta. To ga nije navelo odustati, već naprotiv dodatno ga je ojačalo i osnažilo da zagrlji ponovno i još jače svoj križ i krene dalje. On zna da ide onamo gdje ga čeka radost i zagrljaj Oca svoga koji je Jedini i Vječan i koji ga beskrajno ljubi. On nije izgubio nadu da će u tome i uspjeti. Nije izgubio pouzdanje u volju i ljubav Očevu. Ono ga je jedino držalo na nogama dajući mu snagu da će doći do zadnje postaje odakle put vodi u Nebo.

Pomolimo se:

Ne možemo više. Nema izlaza, nema nade. Tako se često znaju iz naših usta čuti ove riječi. Koliko samo puta padnemo u očaj, u strahove, u depresiju, ne vidimo više ništa ispred sebe, već samo mrak i beznađe. Ali ti, Isuse, ti si dokazao da se 'može'. Ti si pokazao kako 'dalje'. Ti si svoj križ još više zagrljio i krenuo naprijed. Ti nisi posustao, nisi izgubio nadu i vjeru da ćeš ispuniti ono što od tebe Otac traži. U potpunosti si se predao u ruke Očeve i pošao dalje putom pouzdane poslušnosti i ponizne ljubavi. Nisi odustao od Neba koje te čekalo. Molimo te, Isuse, i nama podaj tu istu vjeru, nadu i ljubav da ustrajemo na svojem putu. Ne daj da odustanemo od Tebe, jedine naše nade i milosrdne ljubavi! Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETVRTA POSTAJA

Isus susreće svoju svetu Majku

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Susresti svoju majku. Zar ima ičeg ljepšeg? Zar može biti išta radosnije, nego vidjeti onu koja je sve dala za tebe. Sve što je imala, sav svoj život, svu svoju ljubav.

Isus i majka se ponovo susreću. Nije to bio susret kao do tada. Sada se susreću na putu za Kalvariju, na putu gdje majka gleda svoga Sina kako napaćen nosi svoj križ na kojem će ga razapinjati. Ali majka je uvijek tu. Ona je tu i kada se svi razbježe. Ona ostaje i bdije uz Isusa. Bolan je to susret između majke i Sina, neizmjeran i neopisiva bol. Gledajući jedno drugo očima u oči, njihovi pogledi sve govore. Za Isusa je bio ovo susret pun utjehe, nade i ljubavi jer put pred njim bio je još dug, a snage mu je ponestajalo. Bez majčine blizine teško bi uspio stići do kraja. Svojom molitvom, mirom i ljubavlju Majka Isusu daje snagu za izdržati. Ona mu je bila oslonac i ohrabrenje da će izvršiti svoje poslanje i sasvim do kraja ispuniti volju Očevu.

Pomolimo se:

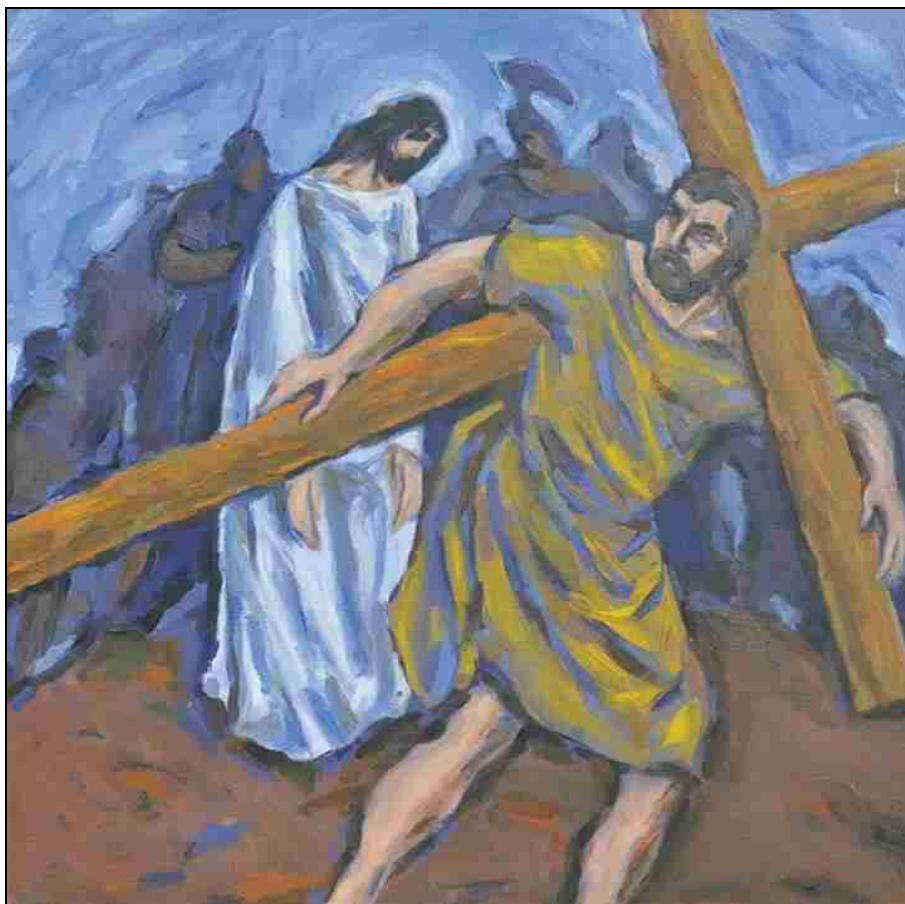
Kada nam ponestane radosti, kada više ne vidimo smisao života, kada bol postane prejak, a nade više nema, sjetimo se da je 'Ona', Majka naša, uvijek uz nas, na svakom našem koraku, na svakom mjestu, a osobito tamo gdje su patnja i trpljenje. Majka staje uvijek u našu obranu i zagovora nas, ona nigdje ne bježi ni u najtežim trenucima. Ona je puna ljubavi. Ona je jedina u koju se možemo pouzdati, jedina u koju smo sigurni da će ostati s nama kada nas svi napuste. Ona je puna nade i vjere da će na kraju ipak sve dobro završiti. Isuse, daj nam tu milost da te možemo slijediti i biti uz tebe, baš poput tvoje majke Marije, Majke Nade, Majke Milosrđa, Majke Ljubavi. Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

PETA POSTAJA

Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Šimun pomaže Isusu nositi križ, ali ne zato što on to hoće i želi niti zato što Isus više ne može, već zato što su ga na to prisilili. Isus prihvaća pomoć čovjeka, ali ne za svoje dobro, nego za naše dobro. Šimunu Cirencu se tek tada otvaraju oči. On, noseći križ, uviđa značaj i važnost njegova poslanja. On spašava svoju dušu i duše mnogih koji se boje priskočiti bližnjima u pomoć. On nam daje primjer kako postupati kada promatramo nevolju bližnjega. Noseći križ, on daje nadu onima kojima je teško, onima kojima treba ispružena ruka i riječ ohrabrenja i ljubavi. Isus i Šimun zajedno grleći križ olakšavaju patnju jedno drugomu dajući nam snažnu poruku vjere, nade, ljubavi i zajedništva.

Pomolimo se:

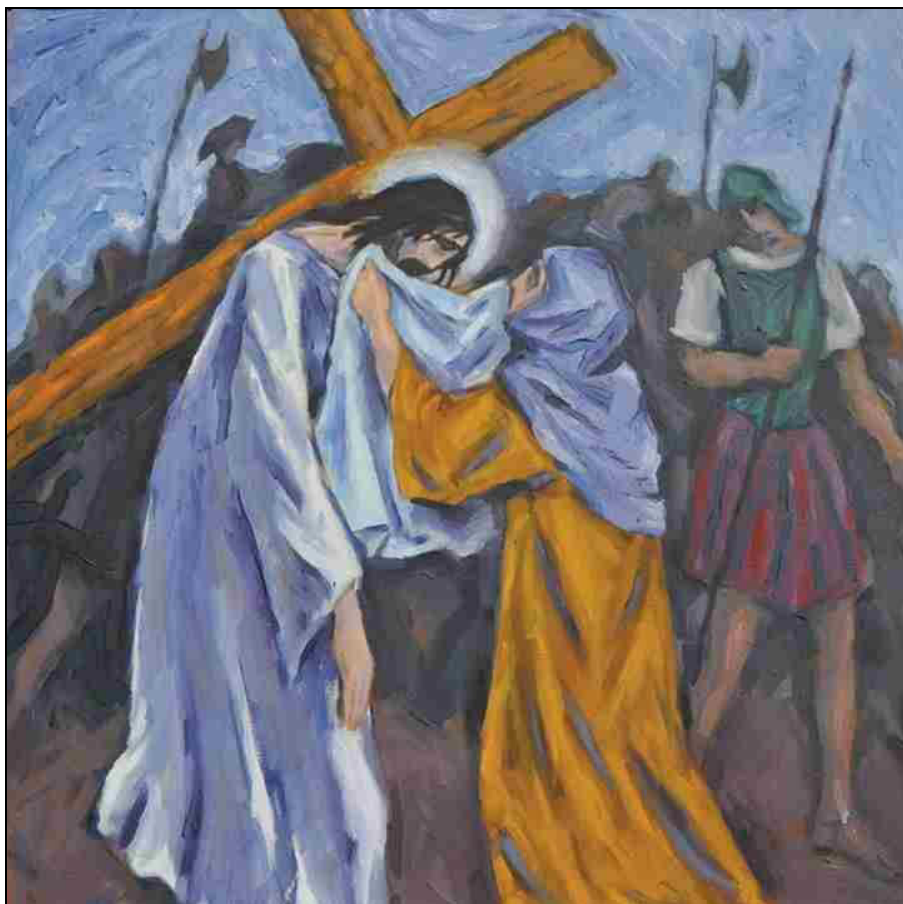
Isuse, trebamo te! Trebamo tvoju pomoć. Molimo te, pošalji nam one koji će nam pomoći lakše koračati kroz život. Pošalji nam one koji će nas razumjeti, koji će znati vidjeti ono što nam je najpotrebnije. Pošalji nam one koji će shvatiti za čime žudimo i za čim čeznemo. Pošalji nam ljude vjere, ljude nade, ljude milosrdne i ponizne ljubavi! Najviše od svega, Isuse, pošalji nam svoga Duha Svetoga! Neka nas obnovi i ozdravi. Neka nas vodi kroz život. Neka u nama živi i vlada. Daj nam prepoznati one kojima je potrebna naša ljubav, pomoć i ruka smilovanja. Neka se u nama ražari plamen za pomaganjem i razumijevanjem drugih. Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ŠESTA POSTAJA

Veronika pruža Isusu rubac

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isusova patnja i boli su prevelike. Veronika, motreći sa strane, to više ne može gledati. U njoj se budi potreba nešto učiniti. Ona prilazi Isusu i traži način kako mu pomoći, kako ga utješiti, kako mu ublažiti bol. Daje mu ono jedino što je u tom trenutku imala pri ruci, pruža mu svoj rubac. On prihvaća Veronikinu ljubav i, obrisavši si krvavo lice, daruje joj svoju patnju i muku, daruje joj samoga sebe. Njegovo lice zasja nadom i zahvalnošću za sve pruženo od te žene. I tako okrijepljen pažnjom jedne neznanke Isus nastavlja svoj put dalje. On svjesno nastavlja koračati u smrt, ali ne u bilo kakvu smrt, nego onu koja Vječnost znači.

Pomolimo se:

Isuse, molimo te za snagu koračanja kroz ovozemaljski život. Daj nam snage kada dalje više ne možemo, kada ostanemo sami, kada nam sve oduzmu, kada križ postane pretežak, kada ne znamo kako ni zašto niti kamo! Ti znaš kako je to. Ti si prošao puno gore od onoga što mi prolazimo. Tvoja patnja, bol i muka se s našim trpljenjima ne mogu ni uspoređivati.

Ne daj nam klonuti na našoj Kalvariji, na putu prema Vječnosti. Isuse, budi ti naše svjetlo i naša nada! Daj da i mi znamo prepoznati naše bližnje u potrebi i pružiti im 'ono malo nade' kao što ju je tebi svojom ljubavlju pružila Veronika. Ne želimo biti samo pasivni promatrači tuđe nevolje. Želimo biti, poput Veronike, tražitelji načina kako s ljubavlju pomoći bližnjima, tražitelji puta na kojemu ćemo vidjeti kome sam ja bližnji. Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

SEDMA POSTAJA

Isus pada drugi put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isus ponovno pada. Je li to moguće? Zaista, je li moguće da naš Bog ponovno pada? Kakav je to Bog - pitamo se? Je li on uopće Bog? Opet se valja pod križem, u prašini, obliven znojem i krvlju, popljuvan i u dronjcima. Ne, to nije naš Bog. Naš Bog je Kralj kraljeva i Gospodar gospodara kojemu ovo ne doliči. Naš Bog nije Bog koji jeca pognute glave na koljenima. I baš kada smo izgubili posljednju nadu da je to naš Bog, On podiže svoju glavu, uspravlja se na noge i ponovno s potpunim pouzdanjem i predanjem u milosrdnu volju i ljubav Očevu stavlja svoj križ čvrsto na ramena. Ne odustaje od njega. Ne odustaje od Onoga koji ga najviše ljubi, ne odustaje od nade koja vodi u Vječnost.

Pomolimo se:

Ponovo smo se izgubili. Lutamo i tražimo ono što smo nekada puno prije već našli. Padamo i padamo, sve dublje i dublje. Zar je moguće ponovno pasti, ponovno se razočarati? Razočarati i sebe i druge oko nas. Izgubiti već pronađenu nadu. Izgubiti nadu koja nas je držala i davala snagu ustrajati na vlastitom putu, a sada kao da je umrla, kao da je nema više.

Isuse, ti si se znao dizati, kada si padao. Ti si se ponovno pridigao pokazujući nam da pad ne znači odustajanje. Tvoj pogled prema Nebu vratio nam je nadu. Tvoja nas je ljubav spasila.

Isuse, molimo te budi uz nas kada padamo, budi uz nas kada se dižemo! Budi Ti, naša nada! Hvala ti, Isuse!

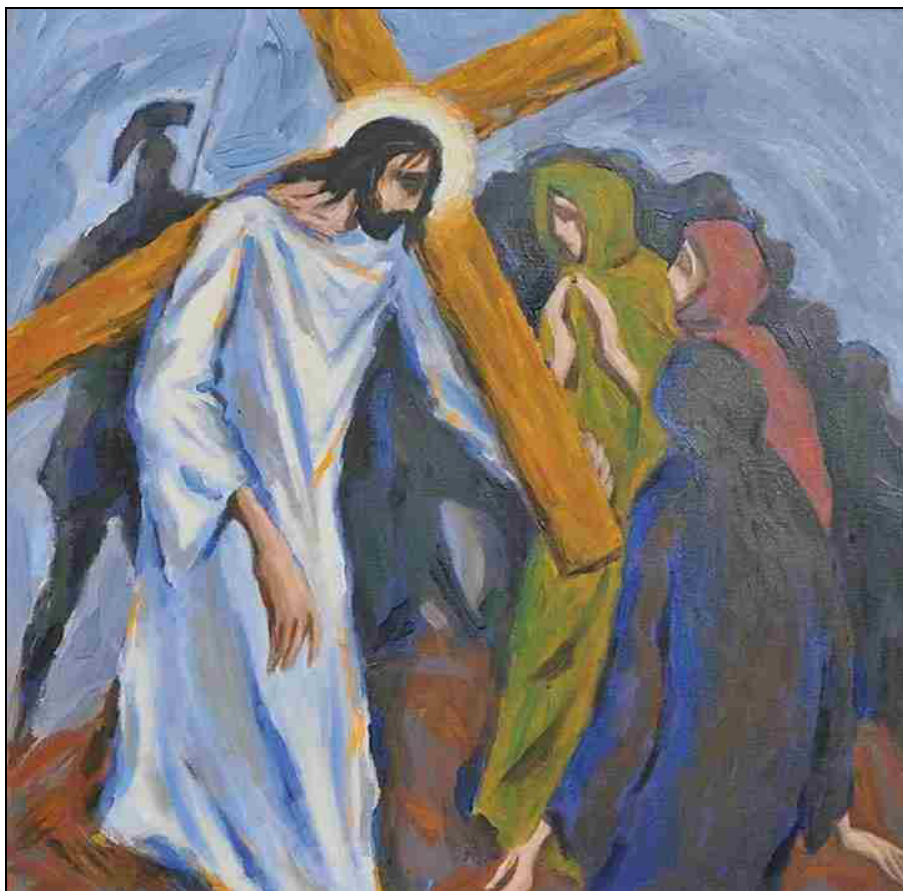
Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

Smiluj nam se, Gospodine!

Smiluj nam se!

OSMA POSTAJA

Isus tješi jeruzalemske žene

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Pláč žena odjekuje, jauci posvuda. Ožaloščena srca i duše suosjećaju s Isusom. Na koji način biti uz onoga kojega progone u smrt? Kako mu pružiti utjehu i biti uz njega kada su i same izgubljene i u beznađu?

Ali Isus, unatoč svojoj boli, pronalazi snagu i tješi kćeri jeruzalemske, tješi one koje su njega došle tješiti. Govori im da će sve biti dobro i da sve ovo ima smisla i treba da se dogodi jer kako bi se inače proslavio Sin čovječji. Uzajamna je to ljubav između Isusa i ovih žena tako potrebna današnjemu svijetu.

Pomolimo se:

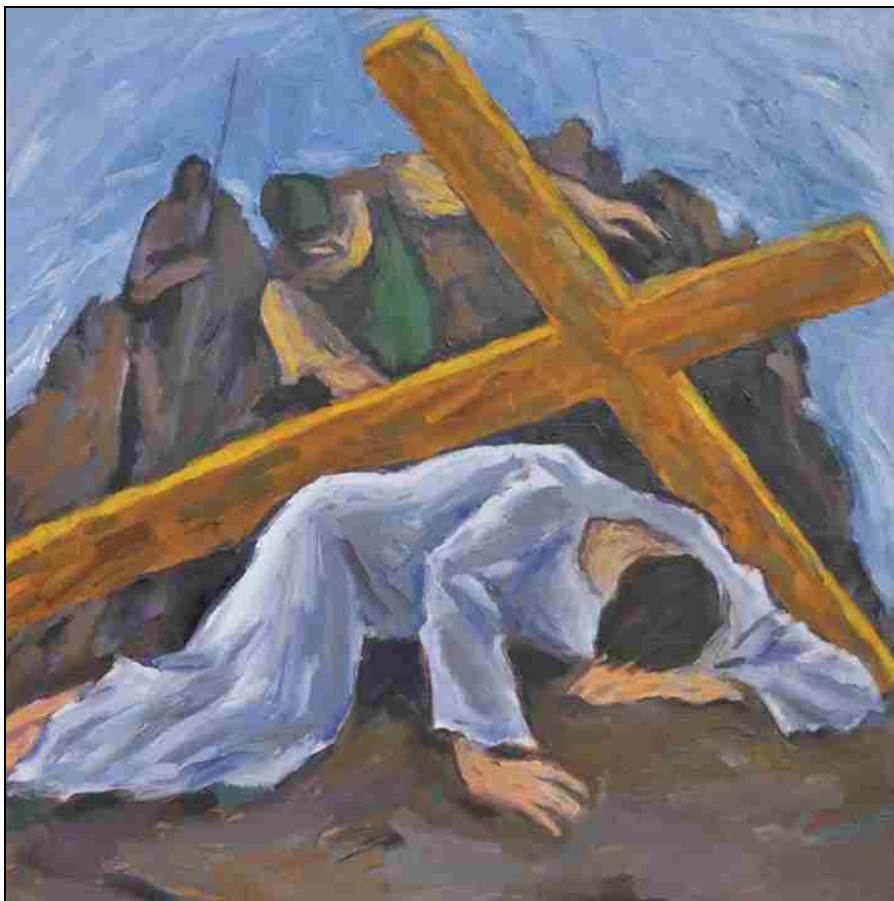
Isuse, molimo te budi uz nas! Budi uz nas u sva vremena. Ti si, Isuse, sve ono što trebamo. Tvoja nam ljubav treba, tvoja nam utjeha treba. Želimo čuti tvoje blage riječi, osjetiti tvoje nježne ruke, vidjeti tvoj milosrdni pogled. Želimo svoj život u potpunosti predati tebi, živjeti za tebe. Želimo biti slobodni od svih napasti i grijeha, živjeti u nadi koju nam samo ti možeš dati. Isuse, želimo biti slični tebi. I mi poput tebe želimo drugima iskazivati milosrđe i ljubav. I mi želimo znati tješiti i ljubiti druge, biti im utjeha i nada kao što si ti to bio jeruzalemskim ženama i ne misliti na sebe nego na trpeće. Isuse, molimo te za taj neprocjenjivi dar! Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DEVETA POSTAJA

Isus pada treći put pod križem

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, noge ti opet otkazuju, a u izranjenim i drhtavim rukama više nemaš snage. Pretežak je i prevelik teret kojega nosiš. Ponovno padaš i opet si na tlu. Ogromni drveni križ te cijelom svojom težinom pritišće uz zemlju. Razgoropađena svjetina koja sve to mirno promatra razuzdano se smije i izruguje te, pljuje i udara po tebi. Ali ti ne posustaješ. Ne predaješ se. Iako se čini da više nećeš moći nastaviti dalje, da je ovdje kraj tvojega puta i kraj svake nade da ćeš ustati, ti uzdižeš svoj pogled prema Kalvariji i po treći put se pridižeš. Uzimaš svoj teški križ na svoja krvava i izranjena ramena i krećeš polako, korak po korak, hrabro dalje - za naš spas, za spas svake duše. O, kolike li neizmjerne ljubavi! O, kolike li nedokučive dobrote u tebi da sve to činiš radi nas tako okrutnih i grješnih! Jesmo li mi to zaslužili, unatoč svemu što ti učinismo?

Pomolimo se:

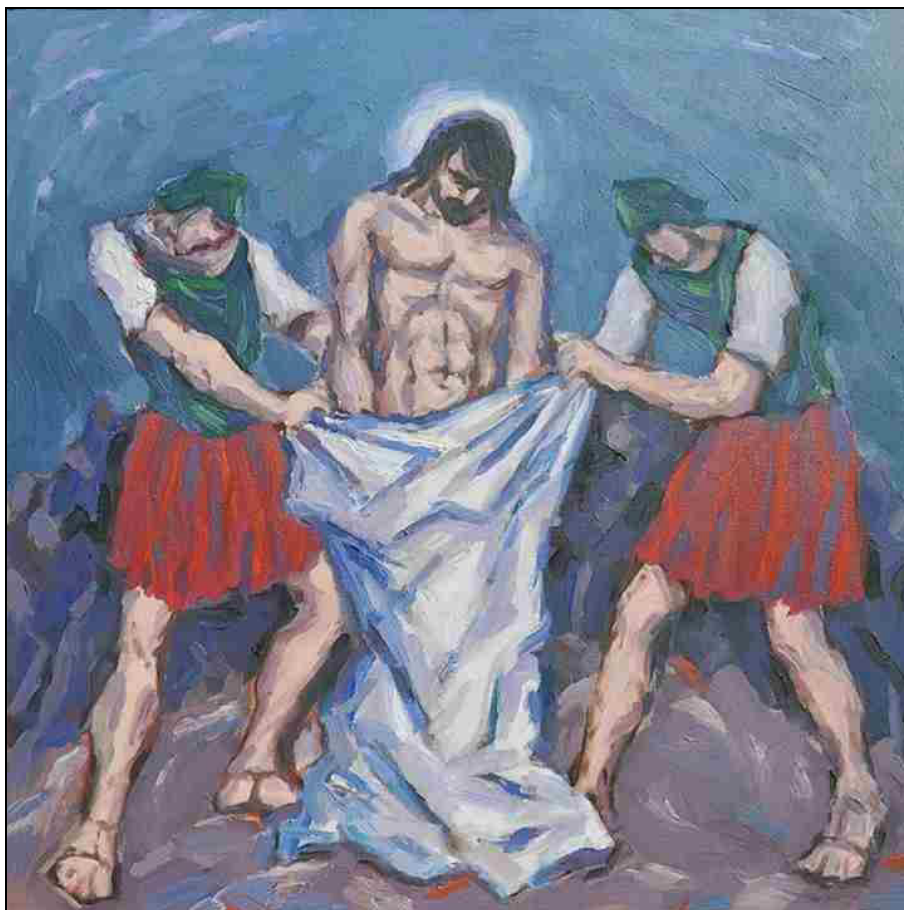
Isuse, moji te grijesi ponovno prikovaše za tlo. Potpuno si slomljen i iznemogao. Opet sam te izdao i osudio svojim grješnim životom. Opet sam ti nanio tolike udarce i rane svojim oholim, razuzdanim i zlim ponašanjem. Ali ti me svejedno i dalje voliš. Ne odustaješ od mene. Još više me ljubiš i sve mi opraštaš. Tvoja ljubav ne poznaje granice. Milosrđu tvome nema kraja. Svojim ponovnim pridizanjem na noge, nakon trećega pada kada je umrla svaka nada da ćeš nastaviti dalje, ti iznova činiš čudo. Ustaješ i krećeš naprijed. A sve to činiš da mene spasiš. Pokazuješ mi kako i za mene još postoji prilika i vrijeme da 'nešto' promijenim u svome životu. Vraćaš mi nadu i vjeru da mogu biti bolji, nego što sam bio do sada, da mogu biti sličniji tebi i biti slobodan od svakoga grijeha. Daješ mi novu snagu da i ja, nakon svojih padova, ponovno usmjerim pogled prema Nebu i ustanem. Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DESETA POSTAJA

Isusa svlače

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Isusa su svukli. Oduzeli mu i ono malo ljudske časti, potpuno ga razgolitali. Uzeli su mu sve što se moglo uzeti, odjeću i dostojanstvo tijela. Ali tu su se prevarili. Nisu znali da su uzeli sve ono što ne vrijedi ništa. Jedino mu dušu nisu uzeli. Nju nisu mogli uzeti, a ona je sve ono što je jedino bilo vrijedno.

Isus se nije dao obeshrabriti niti je izgubio nadu da će ispuniti svoje poslanje. Nije izgubio nadu koja mu je davala snagu izdržati. On je znao da Duh Sveti prebiva u njemu, da je življi nego ikad, a tijelo da je bezvrijedno i raspadljivo. On je podnio tjelesnu sramotu, ali se odjenuo u vječno odijelo nade, ljubavi i spasenja.

Pomolimo se:

Kada nas osramote i ponize, kada nas iskoriste i odbace, kada nas izrugaju i ismiju, mi znamo da si ti tu, s nama, Isuse. Ti imaš razumijevanja i suosjećanja. Tebi su to isto učinili, ali si ostao jak, nisi izgubio nadu. Molimo te za tu jakost, Isuse! Molimo te za takvu nadu koja nikada ne prestaje! Molimo te da ostanemo jaki, kada kušnje navale na nas.

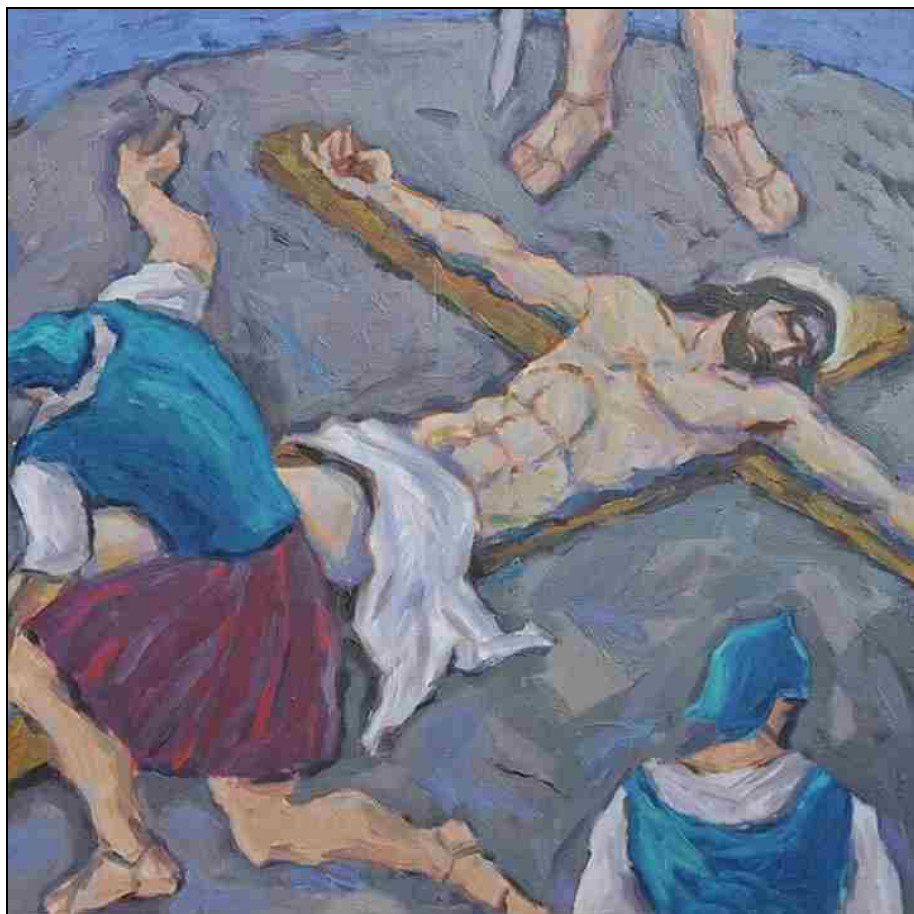
Napasti dolaze sa svih strana. Uzimaju od nas sve ono što se može uzeti, i dostojanstvo i moral. Isuse, podaj nam milost da znamo u svemu sačuvati svoje duše, da ostanemo obavijeni nadom, istinom i ljubavlju da si ti uvijek s nama i da nam pomažeš. Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

JEDANAESTA POSTAJA

Isusa pribijaju na križ

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, zar ti nisu već dosta zla i nepravde učinili? Nisu li ti već previše boli i trpljenja nanijeli? Zar nisu već dovoljno uživali, gledajući tvoju patnju i strašne muke, dok su te bičevali, pljuvali i ismijavali, dok si nosio preteški križ i padao pod njegovim teretom? Dok su pokušavali uništiti svaku nadu i ljubav u tebi! Ne, ni to im nije bilo dovoljno! Sada te još i razapeti žele! Što to u ljudskoj svijesti tako nešto može poželjeti? A tek učiniti! I uzeše u ruke svoje krvničke čekiće te čavlima prikovaše svete ruke i noge tvoje na križ. O, kolike li patnje i neizrecive boli! O, kolike li krvi svete prolivene za nas! O, kolike li žrtve, kolike li ljubavi raspete na drvu križa za spasenje naše!

Pomolimo se:

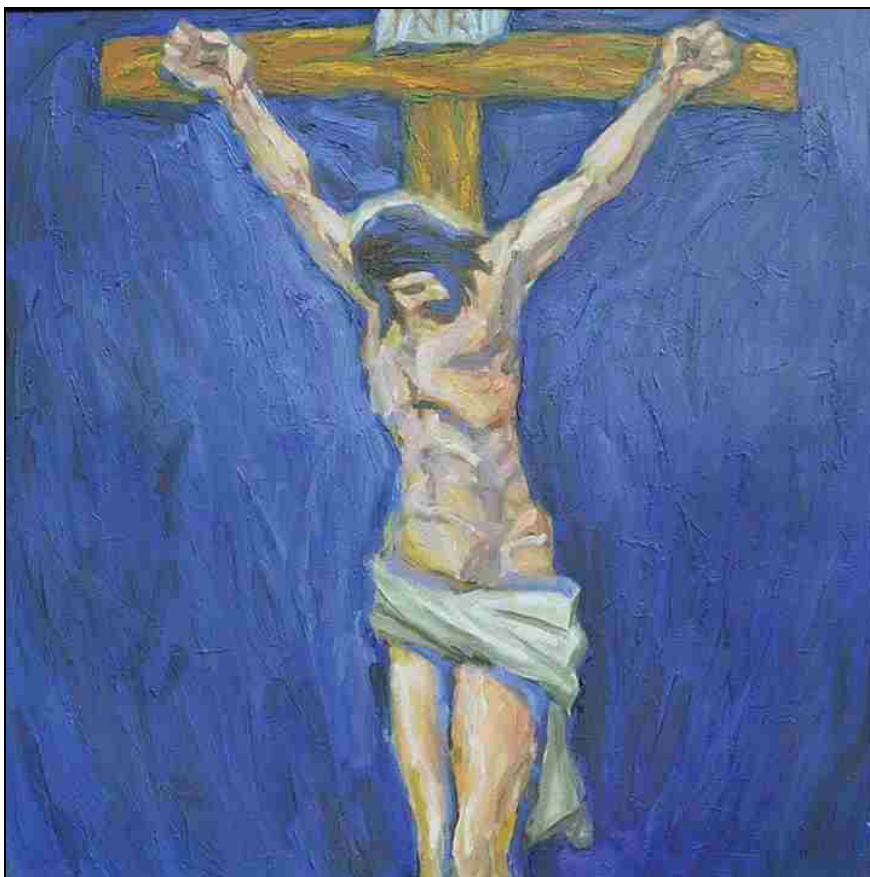
Isuse, toliko ti patnje i danas zadajemo hodeći raznim stranputicama, odlazeći raznim iscjeliteljima, vračarama, čarobnjacima i gatarama, ne vjerujući tebi nego nekim drugim bogovima. Toliko puta smo ti već okrenuli leđa i potpuno te zanijekali. Nakon svega što si učinio za nas mi ti i dalje ne vjerujemo! Ne vjerujemo tvojoj milosrdnoj ljubavi. Još sumnjamo i pitamo se tko si ti? Jesi li ti uistinu naš Spasitelj, naš Kralj? Ta, naš Kralj ne bi bio tako nemoćan, razgolićen i do kostiju oderan! Svakim našim grijehom, zabludama i krivovjerenjem i mi te pribijamo na križ. Nismo ništa bolji i drukčiji od tvojih krvnika. Molimo te, Isuse, oprostite nam! A u trenutcima kada i mi budemo poput tebe pribijani na križ, kada se budemo morali suočiti sa skorom smrću, kada izlaza više ne bude bilo, kada budemo potpuno bespomoćni i obeshrabreni kao što si i ti bio, dok si visio raspet na križu, daj nam potrebne jakosti i izdržljivosti. Daj nam snage i budi uz nas u bezizlaznim situacijama, kada budemo shrvani bolešću, siromaštvom, očajem i beznađem. Budi ti naša nada i svjetlo koje će zasjati u mračnim trenutcima našega, mojega života! Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

DVANAESTA POSTAJA

Isus umire na križu

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Gospodine, posljednji su trenutci tvoga zemaljskoga života. Oni koji te na smrt osuđiše i bičevaše, koji te trnjem okruniše, udaraše i pljuvaše po tebi, na kraju te i razapeše. Izrugujući i vrijeđajući te tako potpuno bespomoćnog i prikovanog na uzdignuti križ i dalje uživaju gledajući kako u teškim mukama visiš i polagano umireš na križu. I jedva čekaju da dođe taj trenutak! O, kolike li ljudske bijede! Kolike li zloće i pomračenosti uma! Jedino te Majka tvoja nije napustila. Uz nekoliko žena i tvog vjernog učenika Ivana bdjela je uz tebe podno križa sve do tvog zadnjeg izdisaja, do smrti. I upravo nju, u tim posljednjim patničkim trenutcima svoga života, daješ nam za Majku, za vodilju i pomoćnicu našu. A zločincima i neprijateljima svojim, onima koji te mučiše i na kraju raspeše, sve opraštaš. Svojom svetom krvlju i vodom što potekoše iz tvoga probodenoga srca, otvaraš im oči i vraćaš izgublenu nadu. O, kolikog li milosrđa i ljubavi u srcu tvome!

Pomolimo se:

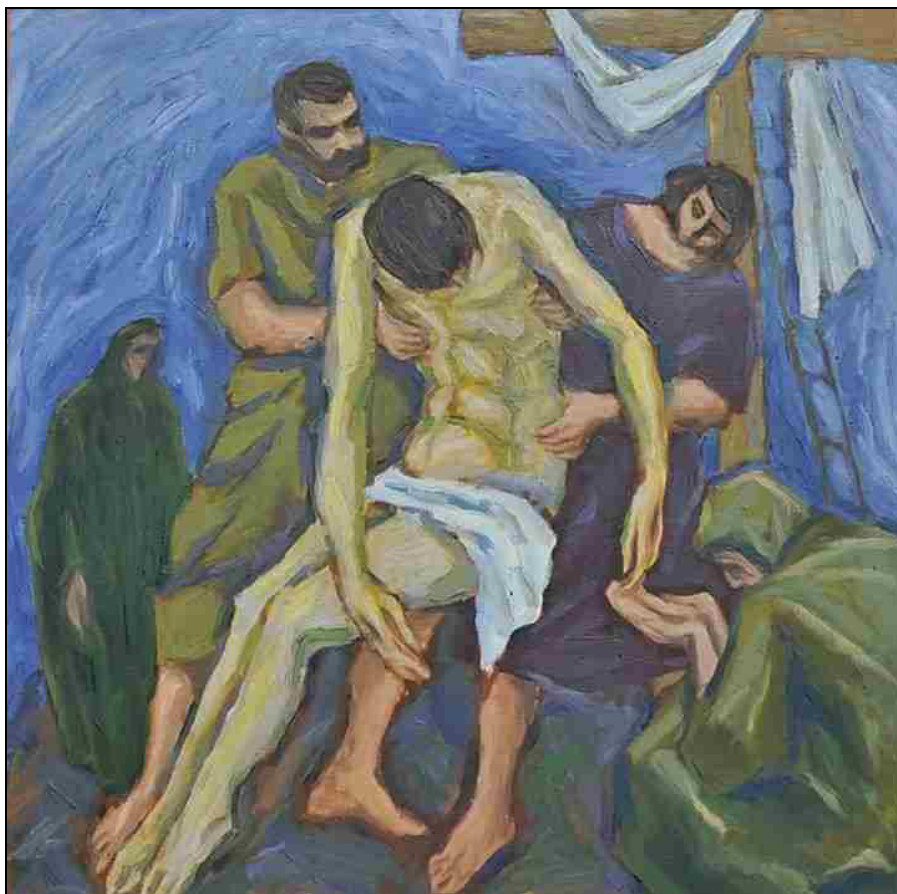
Isuse, život si svoj položio za nas. Umro si zbog naših grijeha da bi nas svojom ljubavlju otkupio i spasio. Sebe si žrtvovao da bismo mi baštinili život vječni. Otišao si u Očev dom pripremiti nam mjesto. Svojom smrću pokazao si da je i nama proći tim istim putem. Putem umiranja i trpljenja tj. putem križa i ljubavi. Molimo te, Isuse, nauči nas istinski ljubiti i umirati samima sebi - svojoj sebičnosti, svojoj samodostatnosti, svojoj oholosti, svojoj lijenosti, svojim slabostima, svojim grješnim i zlim navikama, sklonostima i ovisnostima! Nauči nas s istinskom vjerom i ljubavlju prihvatiti muku, patnje, bolesti, nepravde i bezizlazne situacije. Nauči nas da spremni dočekamo i prihvatimo tjelesnu smrt. Ti si naš Put, naša Istina i naš Život. Ti si naša Ljubav, naša Nada! Ti si pobijedio smrt! Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

TRINAESTA POSTAJA

Isusa skidaju s križa

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Muk. Nigdje nikoga. Svi se razbježaše. Goropadne silne svjetine, koja je još maloprije uživala u velikoj izdajničkoj povorci mirno gledajući i ismijavajući tvoju patnju, dobila je što je tražila. Više im nisi bitan. Nemaju više koga izrugivati i mučiti. Tvoje izranjeno mrtvo tijelo skinuto s križa sada je u naručju tvoje Majke. Tek sada je sigurno. Tu u njenomu krilu, privijeno na njeno nježno i brižno srce, konačno je pronašlo mir. Svojim majčinskim suzama, srca prepuna neopisive tuge i pregorke boli, ona otire svaku kaplju krvi s tvoga izranjenog, patničkog lica i povija svaku ranu tvoga izmučenoga tijela. O, kolike li žalosti i neizrecive boli što razdire njezino majčinsko srce! O, kolika je ljubav majčina prema Sinu svomu!

Pomolimo se:

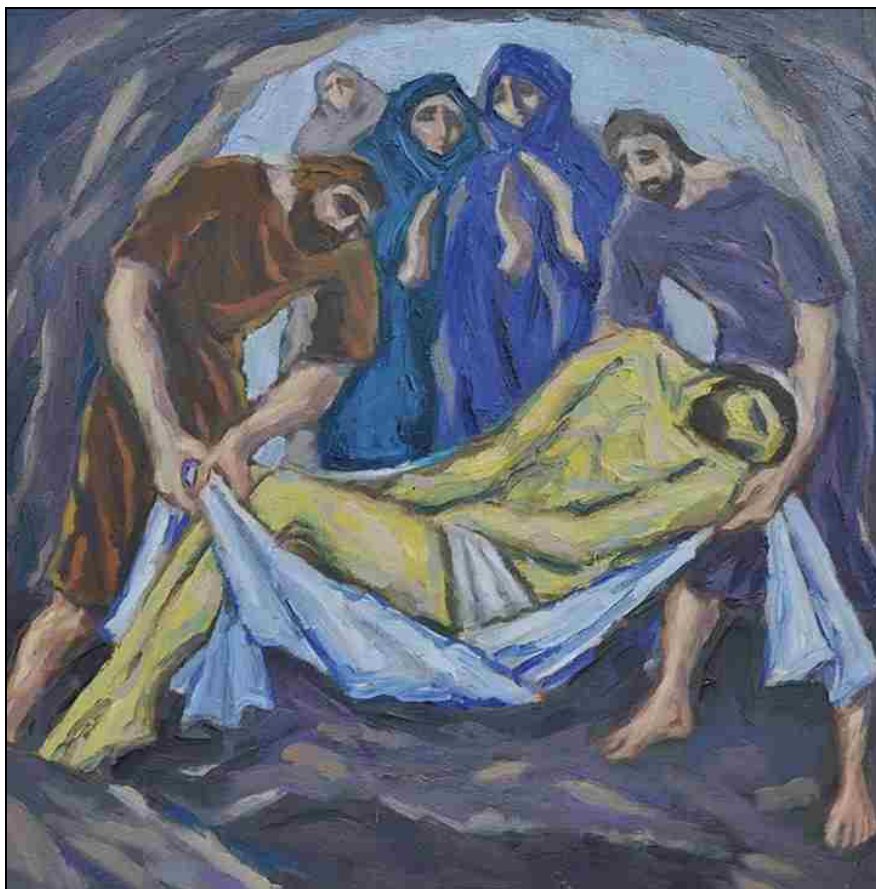
Isuse, tvoja je Majka bila uz tebe cijeli život. I upravo nju u posljednjim trenucima svojega života darovao si i nama za Majku. Da nam bude zagovornica i tješiteljica na našim životnim stazama. Da nam svojim blagim pogledom smiruje duše i srca. Da nas hrabri svojom strpljivošću. Da nas tješi svojom majčinskom ljubavlju, svojim nježnim dodirom i dobrotom. Da briše suze naše, kad nam bude teško. Da nam bude obrana i utočište u nemirnim vremenima. Da nam pomaže u nošenju svakodnevnih križeva. Da slijedimo njen primjer poniznosti, poslušnosti i vjernosti. Da nas čuva od grijeha i slabosti. Da nas nauči moliti. Da uvijek bdije uz nas, a pogotovo na smrtnome času. Da nas vodi k tebi. U svojoj Majci, dao si nam sve – dao si nam ljubav, vjeru, mir i nadu. Gospodine, molimo te, podaj nam srce tako čisto, tako sveto kao srce tvoje i naše Majke Marije! Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ČETRNAESTA POSTAJA

Isusa polažu u grob

*Klanjamo ti se, Kriste, i blagoslivljamo te.
Jer si svojim svetim križem otkupio svijet.*

Tama. Tišina zatvorenog groba sve govori. Tvoje izmučeno sveto tijelo nepomično leži unutar toga mraka. Sumnja i nevjerica posvuda. Sve je zamrlo čak i posljednja nada. Vlada još samo smrt. Ali, ne! To ne može biti istina. To ne može biti kraj. To nikako ne može biti Tvoja zadnja riječ. Tvoje su riječi - riječi nade, riječi ljubavi, riječi života vječnoga. U to vjeruju i za tim čeznu i žene koje pronađoše otkotrljan kamen s tvoga groba i koje te vidješe Živoga. O, kolike li radosti u srcima njihovim! Odmah potrčaše i javiše radosnu vijest tvojim učenicima. Uskrsno si kako si i obećao! Svjetlo je pobijedilo tamu. Život je pobijedio smrt. Istina je pobijedila laž. Ljubav je pobijedila mržnju. Milosrđe je nadvladalo grijeh. Dobro je pobijedilo zlo. Vjera je svladala nevjeru. Radost je pobijedila žalost. Nada je pobijedila strah, očaj, ogorčenost i svako beznađe.

Pomolimo se:

Isuse, svojim životom pokazao si nam kako ćemo i mi morati proći kroz mnoge životne kušnje, patnje, trpljenja, bolesti, nepravde i razočaranja. Pokazao si nam kako se nositi sa svime. Pokazao si nam kako nositi svoje križeve. Pokazao si kojim putem nam je koračati. I na kraju krajeva, pokazao si nam da ćemo i mi jednoga dana, poput tebe Isuse, morati napustiti ovo svoje smrtno i prolazno tijelo te ćemo završiti u grobu, ali i da ćemo nakon toga uskrsnuti na život vječni. Molimo te, Isuse, da spremni dočekamo taj trenutak! Da umremo svakom grijehu, umremo svemu onomu što nas odvaja od tebe, da budemo ljudi nade, ljudi vjere i da živimo u ljubavi i praštanju. Molimo te, Isuse, da, hodeći za tobom i tvojim križem, budemo hrabri i ustrajni u nošenju svojih križeva jer po križu tvojemu dolazi uskrsnuće i dolazi pobjeda. Po križu tvome dolazi spasenje. Dolazi Nada. Dolazi Vječnost. Dolaziš ti. Hvala ti, Isuse!

Oče naš..., Zdravo Marijo..., Slava Ocu...

*Smiluj nam se, Gospodine!
Smiluj nam se!*

ZAVRŠNA MOLITVA

Gospodine, stigli smo do kraja ovoga našega putovanja zajedno s tobom. Bez tebe ne bismo uspjeli. Ti si nam pokazivao i pokazuješ Put. Tvoja nas je ljubav nosila u trenucima kada dalje više nismo mogli, nosi kada dalje više ne možemo. Ti si nam davao i daješ neiscrpnu snagu kada posustajemo i mislimo da nećemo izdržati. Ti si bio i jesi ona Nada koja nas je držala na ovom putu, bio si i jesi sva naša utjeha i radost.

Poput Davida mi sada možemo reći:

„Gospodin mi je svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem. Stog' mi se raduje srce i kliče jezik, pa i tijelo mi spokojno počiva. Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda. Pokazat ćeš mi stazu života, ispuniti me radošću lica svoga“ (Dj 2,14. 22-28)

„Naša se duša Gospodinu nada, on je pomoć i zaštita naša. Neka dobrota tvoja, o Gospodine, bude nad nama, kao što se u tebe uzdamo!“ (Ps 33, 4-5.18-20.22) Amen.

POGOVOR

Putokaznica nade sljubljena s križem Kristovim

Nama su potrebne riječi da se prisjetimo onoga i razmatramo o onomu što tražimo, a ne da mislimo kako riječi Gospodina uvjeravaju ili utječu na njega, zapisuje sv. Augustin, crkveni naučitelj, učitelj molitve (tumačenje Gospodnje molitve, Časoslov, IV. svez., str 276.). U svojoj krhkosti i neznatnosti čovjek svoju duboku čežnju i potrebu povezanosti s Bogom, Stvoriteljem i Otkupiteljem, razotkriljuje na različite načine i u okviru izvanliturgijske pobožnosti u kojoj bitno mjesto ima „pučka pobožnost“, nadahnuta na liturgiji te 'vjernike upućuje na liturgiju i Krista koji je njeno središte' (SC13,3 i 37), a njezin je vid izražavanja u formi križnog puta čiji svojevrсни renesansni procvat upravo živimo. Zavirimo li među police duhovnoga štiva, u hrvatske knjižnice i knjižare, iznenadit će opsežna građa tiskanih križnih puteva. Svaki je drukčiji (pristup temi sa motivima, rese ga ilustracije i dr.), a sržnoj temi nastoji pristupiti ekspresijski i konceptijski autentično, prepoznatljivo u iznovice otkrivenoj originalnosti. Ufajući se u istinitost tvrdnje kako je prava molitva uvijek potaknuta Duhom Svetim i njegov je uzdah u srcu vjernika, motrimo pred nama križni put vukovarskih blizanaca Jakumetovića, Domagoja i Krešimira naslovljen *Krist, nada naša*. Svojevrсни križni put nadanja izrastao je iz poticaja iznjedrili križni put – pripravu sudjelovatelja za Susret hrvatske katoličke mladeži (održan u Vukovaru 29. i 30. travnja uz geslo *Krist, nada naša*, usp. 1 Tim 1, 1). Naime, ovaj se križni put može motriti u kontekstu sudjelovanja autorskoga dvojca među 2200 mladih 1. travnja 2017. godine u Vukovaru na istoimenom XII. nadbiskupijskom križnom putu za mlade Đakovačko-osječke nadbiskupije, kada su mladi pješačeći oko 21 kilometar, noseći križ SHKM i zaustavljajući se uz vukovarske župne crkve, kapelice i križeve krajputaše zajednički čitali tekst križnog puta (u knjizi doradenog) autorskog dvojca.

U suglasju sa naslovom *Krist, nada naša* ispisane su riječi uvodne molitve križnog puta naslućujući odabir teme: „Ovo je put koji vodi u Život vječni. Put nade!“, kao i pojašnjenje u predgovoru, ali i poruka 14. postaje čija duhovna misao završava vedrinom katoličke vjere: „Po križu tvome dolazi spasenje. Dolazi Nada. Dolazi Vječnost. Dolaziš ti.“ Nada nikada ne razočarava, ističe i papa Franjo u svojim razmatranjima (kateheza na Općoj audijenciji, 15. veljače 2017.) kada kaže: *Temelj kršćanske nade, je nešto*

najvjernije i najsigurnije što postoji, to jest ljubav koju sam Bog gaji prema svakom od nas.

Uz ovo štivo uputno je razlikovno dekonstruirati strukturu vrela iz kojeg narasta tekst ovoga križnoga puta, a to je moguće iščitavajući živu vjeru subjekata kroz tumačenje začudnoga poticaja nadahnutog baštinom bl. Ivana Merza. U javnom prostoru zabilježena je Krešimirova izjava: „Upoznavajući Ivanov život čitanjem njegova Dnevnika, njegovih misli i razmišljanja koje nam je u Dnevniku ostavio, te molitvom devetnice njemu u čast, spoznao sam da me s bl. Ivanom povezuje puno toga zajedničkoga, a obzirom da sam i sam prošao svoj ratni vukovarski križni put, shvatio sam da samo patnja, bol i trpljenje čovjeka izgrađuju, jačaju i daju mu jasniji i pročišćujući pogled na smisao života i njegove vrijednosti koji je, kako i sam Ivan kaže, samo prolazna faza u onaj trajni, odnosno samo kratka priprava za Vječnost. Do Vječnosti se ne dolazi laganim putem nego putem trpljenja, svakodnevnim razapinjanjem, obavljanjem teških staleških dužnosti tj. preko križa.“ Također, Domagoj otkriva: „Mogu reći da mi je bl. Ivan već toliko puta priskočio u pomoć i uvijek je tu u blizini. Preko bl. Ivana upoznao sam vrlo mnogo dobrih i vjernih prijatelja. Blaženoga Ivana je put odveo do Onoga koji je Jedini i Vječan. On tu istinu nije zadržao za sebe, nego ju je žarko, dijelio s drugima, ostavio ju je nama u nasljeđe. Prožeo je srca drugih, zasvijetlio narodima. Život mu je bio Krist, a smrt dobitak. On je dohvatio posljednju postaju za kojom je toliko žudio i čeznuo. Njegova je duša postigla cilj za koji je stvorena.“ Nedvojbeno blaženik je uzor i takvomu nasuprot stoji Vukovar! Naizgled oprečno. Međutim, u povodu predstavljanja pjesničkoga prvijenca *Vukovarska čežnja* (studen 2015.) suautor Domagoj je poručio: „Budite ljudi nade, ljudi vjere i živite u ljubavi i praštanju, a istovremeno budite svjedoci patnje, bola, trpljenja jer vi najbolje znate što ste sve prošli. Budite ustrajni jer bolje vrijeme za Vukovar zasigurno dolazi.“ Krešimir je kazao: „Unatoč svemu Vukovar i Vukovarci nisu posustali, nisu posustali u nošenju svoga križa. I to je Božja pobjeda. Vukovar nikada nije pao, fizički da, ali duhovno ne, duhovno je tek tada još jače počeo živjeti, živjeti u našim srcima. Mnogi su tek tada doživjeli svoje ponovno rođenje, kroz bol i patnju, kroz gubitak svojih najmilijih, kroz progonstvo. Tek kada su izgubili sve što su imali, dobili su ono najviše, neprocjenjivo blago, ljubav i blizinu Božju, tek tada počeli su uistinu živjeti jer život prije i poslije svega toga nikako više ne može biti isti. Bog je u Vukovaru pobijedio i očitovao svoju ljubav vrativši mu ponovno osmijeh na lice. S tom istom vjerom i nadom u bolje sutra za Vukovar, njegove branitelje i sve drage Vukovarce, da se uvijek hrabro

bore i koračaju kroz život, napisao sam ove pjesme kao mali znak moje zahvalnosti svima njima.“ I ista vjera, ista nada u ljubav Velikoga Boga koji je pobijedio i u Vukovaru, krjeposno potiču domoljubnu braću na zapisivanje. Domoljublje Vukovaraca izrasta iz križoljublja, to više jer iz iskustva Domovinskoga rata na poseban način čutimo pobjedonosni Kristov križ. „Stalno slušamo o besperspektivnosti vas mladih generacija ovdje na istoku Slavonije. No, mi smo, draga mladosti, ovdje okupljeni u Kristovo ime, isповijedamo i ponavljamo – Krist nada naša! Naše mogućnosti nisu dakle samo u onome što mi ljudi možemo svojim naravnim snagama, Bog je u stanju učiniti prevrat, smrt preobraziti u uskrsnuće“, poručio je mons. dr. Đuro Hranić, metropolita i nadbiskup na kraju Nadbiskupijskog križnog puta u Vukovaru, naglasivši: *Krist je nada naša, ne obećanja, ne oni koji nam nude rješenje nekakvim načinom korupcije, prijevare, kračega i lakšeg puta, nego Krist svojom zahtjevnosti, svojim Evanđeljem, svojim pozivom na istinsku i autentičnu slobodu.* Aktualnost izgovorenoga je svezremenska i vrjednosno služi biti u ovoj knjizi. Stoga jer je ovaj križni put drukčiji od akademski teoloških o Kristovoj mucu i našem spasenju, duboko meditacijskih i oslikanih umijećem slikarskih majstora do obiteljskih i književnih formi (proznih, sonetnih i dr.). I tu, u stilskoj jednostavnosti izrečenoga u proživljenoj empatiji sa križonošom u svakodnevicu i iz 'apostolskih' iskustava živih vjernika, laički motritelj, hodonoša, častitelj Trojedinoga Boga, naći će vrelo Nade iz kojega izvire vlastito obraćenje srca i života s kristološkim središtem i istinskim putem prema Uskrsu.

Križni put, pred nama raskriljen, rađa se u kontekstu već spomenutih križnih puteva u nepreglednomu mnoštvu, poput zvjezdanog svoda, svih križnih putova nastalih u povijesti naroda, obitelji i pojedinaca. Samo je jedan savršen i savršeno ostvaren je u *Isusu Kristu koji nas ljubljaje do kraja, do smrti na križu, taj se put nastavlja u svim ljudima svih naraštaja. Nastavlja se u svim patnicima.*(fra Zvezdan Linić). Autori ga mogu imitirati i sljubljivati se s njim. Ovaj je drugi put izabran u ovom križnom putu, autentičan te time dragocjen.

Nije pobrojano koliko se godišnje u Hrvatskoj tiska autorskih ili pak prevedenih križnih putova u sveprisutnoj rastućoj popularnosti ove književne i likovne teme od srednjega vijeka pa do 90-tih godina prošloga stoljeća i danas. Imamo i izbor 23 pjesničkih križnih putova sabranih u knjizi *Križni put u stihovima hrvatskih pjesnika XX. stoljeća* (priredio Vladimir Lončarević, Glas Koncila, Zagreb, 2010.). Autori u tiskanoj formi duhovnih misli križnim putovima daju više ili manje svoje osobnosti, a pišu

ga osim književnika najviše teolozi, svećenički stalež, zatim redovnice, biskupi, kardinali, potom vjernici laici. Izbor tema i motiva je raznolik, neki imaju strukturu klasičnog križnog puta, drugi sadržaj usmjeravaju prema biblijskom liku... Ovdje je sadržaj usmjeren k nadi putokaznici. Kakvoj? Papa Franjo koji u knjizi *Križni put s razmišljanjima pape Franje* (J. M. Bergoglio, 2015.) poručuje: *Toliko muškaraca i žena, staraca i mladih, toliko nas po svojim patnjama, napuštenosti i teškim problemima dijeli ovaj put. On nas je pretekao. Jer On je prošao put križa, jer On je umro – i svatko od nas može reći: 'za mene je umro' – a upravo zato što je uskrsnuo i pobijedio smrt, mi imamo nadu. Nadu koja nas tjera da radimo, da unaprjeđujemo svijet, da gledamo oko sebe i pružimo ruku svima onima kojima je danas potrebna pomoć da iznesu svoj križ.*

Novomu vrednovanju i otkrivanju križnoga puta u javnom životu prinose izravni televizijski prijenosi papinog križnog puta na Veliki petak u Koloseju u Rimu. Pobožnost križnoga puta oživljava na hodočašćima u vanjskim prostorima, osim prisutne u crkvama tijekom korizme. *Krist, nada naša* otkriva nadu, ne bilo kakvu već obećanu od njega koji je Put, Istina i Život. S nama je u knjizi putokaznica nade sljubljena s križem Kristovim.

Nevenka Špoljarić, prof., katolička novinarka

Organizatori XII. Nadbiskupijskoga križnoga puta za mlade Đakovačko-osječke nadbiskupije u crkvi Gospe Fatimske u Vukovaru 1. travnja 2017. godine.

O AUTORIMA

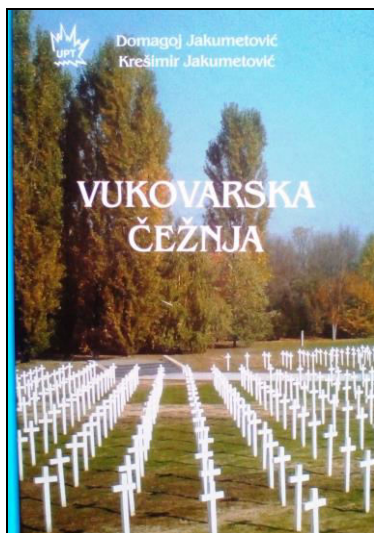

Braća Domagoj (lijevo) i Krešimir (desno) na XII. Nadbiskupijskom križnom putu za mlade Đakovačko-osječke nadbiskupije u Vukovaru 1. travnja 2017. godine.

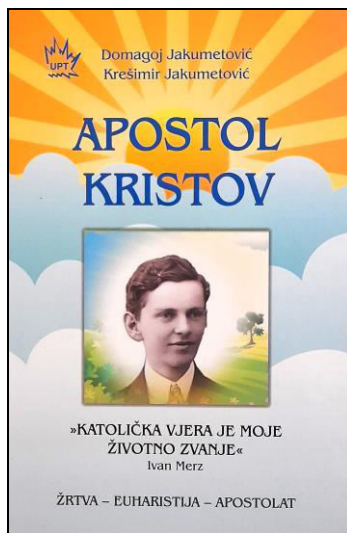
Braća blizanci Domagoj (lijevo) i Krešimir (desno) Jakumetović rođeni su 10. studenog 1980. godine u Vukovaru. U rodnom gradu završili su 4. razred osnovne škole. Godine 1991. napuštaju opkoljeni Vukovar preko tzv. kukuruznog puta na Lušču odlazeći u progonstvo. Sljedeća četiri razreda osnovne škole završavaju u Republici Sloveniji, u Kranjskoj Gori. U ljeto 1995. godine vraćaju se u Republiku Hrvatsku i nastanjuju u Rijeci, gdje upisuju srednju Građevinsku tehničku školu. Zimi 1996. godine odlaze u Otok, mjesto nedaleko od Vinkovaca u kojima nastavljaju srednju Građevinsku tehničku školu. Tijekom ljeta 1996. godine sele se u Vinkovce i tu završavaju srednjoškolsko obrazovanje. Godine 1999. put ih vodi na studij građevinarstva u Osijek koji obojica uspješno završavaju stječući zvanje diplomiranih inženjera građevinarstva. U jesen 2006. godine zapošljavaju se u Vukovaru na poslovima prostornoga i komunalnoga uređenja, graditeljstva te obnove grada Vukovara i Vukovarsko-srijemske županije.

Zanimajući se za produbljivanje znanja i iskustva kršćanske duhovnosti sredinom 2015. godine uspješno s pohvalom završavaju u Osijeku dvogodišnji program formacije u Školi za župne suradnike pri Pastoralnom centru Đakovačko-osječke nadbiskupije, stječući teološko-liturgijsko znanje i vještine potrebne za službu animatora u pripremi i animiranju molitvenih susreta u župi.

Domagoj i Krešimir Jakumetović do sada su objavili knjige: *Vukovarska čežnja* (UPT Đakovo, 2015., knjiga poezije) i *Apostol Kristov* (UPT Đakovo, 2016., knjiga sadrži 60 pjesama i tekstove o bl. Ivanu Merzu, a objavljena je uz 120. obljetnicu njegova rođenja). Osim za rodni Vukovar, vukovarski su blizanci blisko povezani s Osijekom te vjernički laički zauzeto promiču apostolat bl. Ivana Merza.

Knjiga „Vukovarska čežnja“

Knjiga „Apostol Kristov“

KAZALO

Predgovor	5
Uvodnik	8
Uvodna molitva	9
Prva postaja.	10
Druga postaja.	12
Treća postaja.	14
Četvrta postaja.	16
Peta postaja.	18
Šesta postaja.	20
Sedma postaja.	22
Osma postaja.	24
Deveta postaja.	26
Deseta postaja.	28
Jedanaesta postaja.	30
Dvanaesta postaja.	32
Trinaesta postaja.	34
Četnaesta postaja.	36
Završna molitva.	38
Pogovor.	39
O autorima.	43
Kazalo.	45

Knjiga je tiskana uz potporu:

Đakovačko – osječka nadbiskupija

Vukovarsko-srijemska županija

Rechner d.o.o. Osijek

Josip Turjak, dr.med., Osijek

Ivan Matarić, hrvatsko-švicarski glazbenik, Švicarska

Obitelj Malih Marija

Ivan Jelić, Vinkovci

Dr. sc. Josip Bošnjaković, Osijek

LAPOVCI-GRADENJE d.o.o. za građenje, projektiranje i nadzor,
Vinkovci

VIDEKOVIĆ d.o.o. za projektiranje, nadzor i građenje, Vinkovci

IMAS-ING d.o.o. za trgovinu, građenje i usluge, Zagreb

Željko, Inge i Hrid Bilić, Osijek

Mira Marić

Zrinka Terzić

Domagoj., nadbiskup Đakovačko-osječki mons. dr. Đuro Hranić, Krešimir

Zahvaljujemo od srca svim sponzorima na velikodušnoj pomoći za tiskanje knjige Križnoga puta Krist, nada naša.

**»Ja sam uskrsnuće i život:
tko u mene vjeruje, ako i umre,
živjet će.**

**I tko god živi i vjeruje u mene,
neće umrijeti nikada.**

Vjeruješ li ovo?«

Iv 11, 1-45

